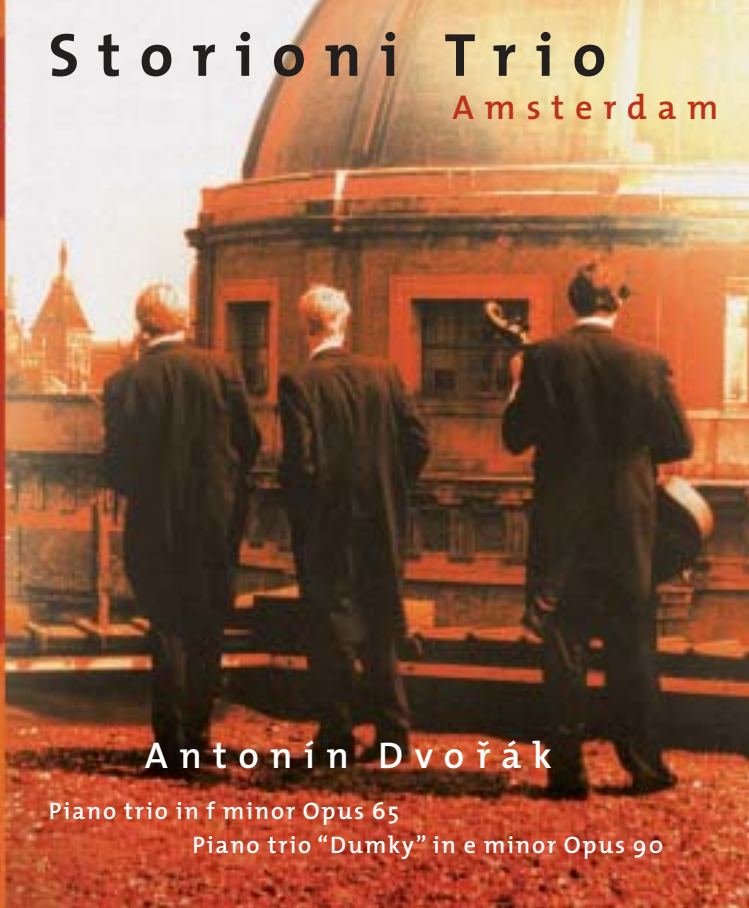

Storioni Trio

Amsterdam

Antonín Dvořák

Piano trio in f minor Opus 65

Piano trio "Dumky" in e minor Opus 90

Antonín Dvořák 1841 - 1904

Piano trio in f minor Opus 65

When Dvořák wrote his Piano trio in f minor in 1883 he was already a famous man. He had achieved acclaim in 1875 in his native country with the Slavic dances and rhapsodies and, in lesser degree, his early symphonies. The compelling dances, modelled after the Hungarian dances by Brahms, achieved international popularity, resulting in many invitations, especially from England. It is exceptional that Dvořák, a very sought-after composer, still found ample time for his chamber music works. The composition of the Piano trio in f minor Opus 65 was no simple matter. An original manuscript exists where Dvořák dated each movement indicating that he worked on this trio in the months of February and March 1883, but in comparison with the dates of the published version we can conclude that many more months of work were required.

The extra time was used not only on details but also to work through issues such as form, character and voicing. The biggest difficulty was the placing of the central movements. By the time of publication Dvořák had switched the movements making the Allegro grazioso the second movement and the Adagio the third. The pathetic character of the second movement appears in the opening bars, as dark unisono.

Dvořák's mother died shortly before the composition of the trio, but whether this affected its mood is speculation.

The passion builds up in the development with as its climax an outcry of the opening theme. The gentle Allegro grazioso comes as a relief after all this restlessness. Here Dvořák displays the ease with which he integrates the colour and playfulness of folk themes. The three instruments take turns with the melodic material followed by a Scherzo and a short trio (meno mosso). The long and sustained Poco adagio transports

the listener to another world. A mood of thoughtfulness, rest and contemplation prevails. The violin and cello are in dialogue, with the piano as harmonic foundation. The voices never come into conflict, with the exception of a few unexpected modulations for dramatic effect. In the Finale (Allegro con brio) Dvořák again explores folk music, this time in the form of a Czech dance, the “Furiant”. The punctuated rhythm of the dance is a momentary relief from the serious, almost tragic mood of the entire movement.

Piano trio “Dumky” in e minor Opus 90

Although it entered history as a Piano trio, Dvořák’s Dumky trio Opus 90 forms a break with the traditional Piano trio genre. Dvořák made away with the conventional four movement structure (fast movement in sonata form, slow movement, scherzo, fast finale) and based the structure of his new trio around a series of traditional Slavic dances, called dumkas.

The dumka, which originated in the Ukraine, was very popular in Eastern Europe in the 19th Century. The dumka appeared in vocal as well as instrumental forms, characterised by an elegaic, plaintive undertone.

The dumka was also known as the song of the Cossacks, a melancholic ballad rich with old Bohemian tragedy. When Dvořák came into contact with the dumka he fell in love with it, just like his colleagues Balakirev, Mussorgsky and Tchaikovsky. We find the title dumka used for a short piano work from 1876 (Opus 35) as well as some of his Slavic dances. The title also appears in slow movements out of three large-scale chamber

music works, including the Piano quintet Opus 81. However, the dumka form truly comes into its own when he uses six dumkas as the basis for his new Piano trio in 1890.

As a contrast to the melancholic nature of the dumka Dvořák inserts fast, cheerful passages also with a folk character. We see the emergence of a variety of dances with a Slavic character, “alternating between melancholic and happy”, as Dvořák wrote to a friend during the composition of the Dumky trio. The music struck a chord with the Czech audience and appealed to their Nationalistic spirit. The slow reflective dumkas, with the emphasis on lyrical expression, are balanced by the faster episodes in variation form decorated by ornamentation and figuration.

Text: Jos van der Zanden

Translation: Sarah Oates

Antonín Dvořák 1841-1904

Pianotrio in f klein Opus 65

Toen Dvořák in 1883 zijn Pianotrio in f klein componeerde, was hij al een beroemd man. Omstreeks 1875 was hij in eigen land doorgebroken met zijn succesvolle Slavische dansen en rapsodieën en, in mindere mate, zijn eerste symfonieën. De aanstekelijke dansen, gemodelleerd naar de Hongaarse dansen van Brahms, werden ook in het buitenland populair, met als resultaat een stroom van uitnodigingen, vooral vanuit Engeland. Het is bewonderenswaardig dat de zo druk bezette componist nog ruimte vond voor tijdrovende kamermuziek werken. Het componeren van het Pianotrio in f klein Opus 65 was geen sinecure. Weliswaar is er een handschrift bewaard gebleven waarin Dvořák bij elk van de vier delen een datum noteerde, waardoor we weten dat hij er in de maanden februari en maart 1883 aan werkte, maar een vergelijking met de gepubliceerde versie leert dat er nog maanden lang aan moet zijn gesleuteld.

Dat gold niet alleen details, maar ook kwesties als vorm, karakter en melodievoering. De grootste ingreep was de onderlinge verwisseling van de twee centrale delen: Dvořák verplaatste het aanvankelijk als tweede deel voorziene Adagio naar na het Allegro grazioso. Het pathetische karakter blijkt al uit de openingsmaten, een duister unisono. Dit is wel in verband gebracht met een tragische gebeurtenis uit Dvořáks leven, het overlijden van zijn moeder kort tevoren, maar zulke gevolgtrekkingen zijn speculatief.

De gepassioneerde neemt nog toe in de doorwerking waarvan de opening uitmondt in een ware noodkreet. Het Allegro grazioso werkt als een verademing na al deze rusteloosheid. In dit tweede deel toont Dvořák het gemak waarmee hij folkloristisch aandoende thema's speels weet in te kleuren. De drie instrumenten brengen om beurten het melodisch materiaal, waarna dit Scherzo wordt afgewisseld met een kort trio gedeelte (Meno mosso). Een lang en gedragen Poco adagio voert de luisteraar naar

geheel andere regionen. Bedachtzaamheid, rust en overpeinzing voeren hier de boven-toon. Viool en cello zijn veelal in dialoog met de piano als harmonisch fundament. Tot conflicten komt het nergens, ofschoon enkele onverwachte modulaties voor enige dramatiek zorgen. In de Finale (Allegro con brio) betreedt Dvořák opnieuw de regionen van de volksmuziek, ditmaal in de vorm van een Tsjechische dans, de “Furiant”. Het gepunc-teerde ritme compenseert enigszins de ernst van het alles overheersende, tot kort voor het einde aangehouden mineur.

Pianotrio “Dumky” in e klein Opus 90

Het is de geschiedenis ingegaan als een Pianotrio, maar feitelijk vormt het zogenaamde Dumky-trio, Opus 90 van Dvořák een breuk met het traditionele genre. Dvořák zette de gebruikelijke vierdeligheid (snel deel in hoofdvorm, langzaam deel, scherzo, vlotte finale) overboord en besloot de structuur van zijn nieuwe werk te laten voort komen uit een reeks van traditionele Slavische dansen, dumka’s genaamd.

De oorspronkelijk uit de Oekraïne stammende dumka was in de negentiende eeuw erg populair in Oost-Europa. Er bestond zowel een vocale als een instrumentale variant, met als gemeenschappelijk kenmerk een elegische klagende ondertoon.

De dumka stond ook bekend als het “kozakkenlied”, een melancholieke ballade die de tragiek van de oude Bohemers verhaalde. Dvořák leerde het kennen en was er direkt enthousiast over, evenals overigens zijn collega’s Balakirev, Moesorgsky en Tchaikovsky. Een kort pianowerk uit 1876 (Opus 35) betitelde hij Dumka en ook enkele van zijn Slavische dansen gaf hij die subtitel. De dumka figureerde ook in langzame delen van

een drietal grootschalige kamermuziekwerken, zoals het Pianokwintet, Opus 81. Maar de ware emancipatie bewaarde hij tot 1890, toen hij een zestal dumka's tot basis maakte van zijn nieuwe Pianotrio.

De melancholieke toon van de dans noopte tot afwisseling. Hij koos voor het contrast met snelle, vrolijke passages met eveneens een folkloristisch karakter. Zo ontstond een bond scala aan dansen met een Slavisch karakter, "afwisselend droevig en vrolijk", zoals Dvořák tijdens het componeren aan een vriend schrijft. Het blijkt een gouden vondst, want de muziek raakte bij het Tsjechische muziekpubliek een snaar en appelleerde aan nationalistische gevoelens. Met name de langzame reflectieve dumka's, waarin de nadruk volledig op de expressie van de melodiek ligt, zijn zeer melancholiek van sfeer. Alleen in de snellere episodes wordt de expressiegraad getemperd door middel van de variatievorm, met ornamentiek en figuratie.

Tekst: Jos van der Zanden

Storioni Trio Amsterdam

Bart van de Roer piano | Wouter Vossen viool | Marc Vossen cello

The Storioni Trio Amsterdam was formed in 1995, taking its name from the Laorentius Storioni violin made in Cremona in 1794, played by Wouter Vossen. Marc Vossen plays a Giovanni Grancino cello made in Milan in 1700. The Trio has worked extensively with members of the Emerson Quartet, the Vermeer Quartet and the Altenberg Trio Wien and world renowned musicians such as Isaac Stern, Mstislav Rostropovich, Menahem Pressler and Ralph Kirshbaum.

The Storioni Trio Amsterdam has a very wide-ranging repertoire, including works by Haydn, Mozart, Beethoven, Schubert, Brahms, Ravel and Shostakovich, as well as exciting new compositions by contemporary composers. The Trio is featured regularly on radio and television. The recordings of the Trio with trios by Tchaikovsky and Rachmaninov and the complete piano trio works by Shostakovich were enthusiastically received by the press.

The Storioni Trio Amsterdam is a regular guest at all the important concert halls of the Netherlands, such as the Concertgebouw in Amsterdam, the Concertgebouw de Doelen in Rotterdam and the Muziekcentrum Vredenburg in Utrecht.

The Trio is also very active internationally, and has performed at important music venues all over the world, such as the Weill Recital Hall (Carnegie Hall) in New York and the Wigmore Hall in London. They have also made concert tours through India, the Middle-East, Japan and the United-States.

Storioni Trio Amsterdam

Bart van de Roer piano | Wouter Vossen viool | Marc Vossen cello

Het Storioni Trio Amsterdam is opgericht in 1995 en dankt zijn naam aan de Laorentius Storioni viool uit Cremona 1794, die wordt bespeeld door Wouter Vossen. Het instrument van Marc Vossen is een Giovanni Grancino cello uit Milaan 1700. Ter vervolmaking van het ensemblespel heeft het Trio in de loop der jaren gewerkt met leden van het Emerson Kwartet, het Vermeer Kwartet en het Altenberg Trio Wien en met grootheden als Isaac Stern, Mstislav Rostropovich, Menahem Pressler en Ralph Kirshbaum.

Het Storioni Trio Amsterdam beschikt over een zeer breed repertoire dat van Haydn en Mozart via Beethoven, Schubert, Brahms, Ravel en Shostakovich leidt naar prikkelende werken van eigentijdse componisten. Het trio is regelmatig te beluisteren op radio en televisie. De cd's van het Storioni Trio Amsterdam met het complete oeuvre voor piano trio van Shostakovich en trio's van Tchaikovsky en Rachmaninov zijn uitstekend ontvangen door de pers.

Met grote regelmaat verzorgt het Storioni Trio Amsterdam concerten op alle belangrijke podia in Nederland zoals het Concertgebouw te Amsterdam, Concertgebouw de Doelen te Rotterdam en Muziekcentrum Vredenburg te Utrecht.

Ook internationaal is het Trio zeer actief hetgeen resulteerde in concerten in de belangrijkste muziekcentra van de wereld, zoals de Weill Recital Hall (Carnegie Hall) te New York, de Wigmore Hall te Londen, en tournees door India, het Midden-Oosten, Japan en de Verenigde Staten.

P A S T E

supports Storioni Trio Amsterdam

Three young Dutchmen perform chamber music in an exhilarating and excellent manner. It took them less than five years to make it to the world's best known concert podia. This third CD, with works by Dvořák is again, an intense expression of their all-consuming passion for chamber music.

Their creativity, craftsmanship and search for perfection connects the Storioni Trio Amsterdam with PASTE. Therefore, PASTE is thrilled to be able to support the Storioni Trio Amsterdam as their main sponsor for the coming years.

PASTE B.V. strives as a software engineering company for the same level of professionalism and passion, aiming to become a true partner for her customers. In taking responsibility, including her fair share of the exposure, she puts action to words. PASTE excels in areas such as Manufacturing Execution Systems and enables continuous process improvement in implementing information technology for her customers.

P A S T E

sponsort Het Storioni Trio Amsterdam

Drie Brabantse jonge mannen maken op een onnavolgbare manier kamermuziek. Het Storioni Trio Amsterdam is in minder dan vijf jaar tijd doorgedrongen tot de beste klassieke concertpodia van de wereld. Hun derde CD, met werken van Dvořák, is opnieuw een uiting van hun uitzonderlijke kwaliteiten.

Perfectionisme, creativiteit en vakmanschap vormen het raakvlak tussen het Storioni Trio Amsterdam en PASTE. Het is voor PASTE fantastisch om het Storioni Trio Amsterdam in de komende jaren als hoofdsponsor te ondersteunen.

PASTE B.V. is een ingenieusbureau voor softwareontwikkeling. Zij wil een partner zijn voor haar klanten. Het nemen van verantwoordelijkheden met inbegrip van eigen risico is voor haar geen loze gedachte. Zij heeft uitzonderlijke expertise en producten op gebieden als Manufacturing Execution Systems en Configuration Management. Optimaliseren van softwareontwikkeling en -testen is haar vak!

Storioni Trio

Amsterdam

Recorded:

29-31 July and 1, 2 August 2002
Muziekcentrum Frits Philips, Eindhoven
Steinway & Sons D-274 (nr 520755)

Piano:

Michel Brandjes

Tuner:

Laorentius Storioni ce fecit Cremona 1794

Violin:

Giovanni Grancino in Contrada Larga
di Milano, al segno della Corona 1700

Cello:

Mediatrack

Recording:

Arnout Probst

Producer and Editing:

Tom Peeters

Balance engineer:

Joost van Suchtelen van de Haare (Indice)

Graphic design:

Anja Robertus, Amsterdam,

Fotography:

Cees Noort, Alkmaar

Angenelle Thijssen

Logo:

Stichting Kersjes van de Groenekan Fonds,

Special thanks to:

Kathelijn van de Loo, Stefan Metz,

fam. ter Meulen, Dorint Cocagne, Eindhoven

Bethanienklooster, Amsterdam

Bookings:

Impulse Art Management, Martijn Jacobus,

Amsterdam tel :+31-20-6266944

e-mail: impulse.art.m@hetnet.nl

www.storionitrio.com

© Cobra Records: www.cobrarecords.com

© Mediatrack: www.mediatrack.nl

Storioni Trio Amsterdam

Antonín Dvořák 1841-1904

Piano trio in f minor Opus 65

1. Allegro ma non troppo	[13:38]
2. Allegretto grazioso	[07:06]
3. Poco Adagio	[09:51]
4. Finale	[09:45]

Piano trio "Dumky" in e minor Opus 90

5. Lento maestoso / Allegro quasi doppio movimento	[04:50]
6. Poco adagio / Vivace non troppo	[07:24]
7. Andante / Vivace non troppo	[06:29]
8. Andante moderato / Allegretto Scherzando	[05:21]
9. Allegro	[04:10]
10. Lento maestoso / Vivace	[05:06]

total playing time : [1:13:43]

